

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 27.7.2018
COM(2018) 350 final

2018/0214 (NLE)

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με την προσχώρηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Πράξη της Γενεύης της Συμφωνίας της Λισαβόνας για τις ονομασίες προέλευσης και τις γεωγραφικές ενδείξεις

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

- **Αιτιολόγηση και στόχοι της πρότασης**

Η συμφωνία της Λισαβόνας του 1958 σχετικά με την προστασία των ονομασιών προέλευσης και τη διεθνή καταχώρισή τους είναι μια συνθήκη τη διαχείριση της οποίας έχει αναλάβει ο Παγκόσμιος Οργανισμός Διανοητικής Ιδιοκτησίας (ΠΟΔΙ), ανοικτή στα συμβαλλόμενα μέρη της Σύμβασης των Παρισίων για την Προστασία της Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας. Τα συμβαλλόμενα μέρη της υποχρεούνται να προστατεύουν στο έδαφός τους τις ονομασίες προέλευσης των προϊόντων των άλλων συμβαλλόμενων μερών, οι οποίες έχουν αναγνωριστεί και προστατεύονται ως τέτοιες στη χώρα προέλευσης και έχουν καταχωριστεί στο Διεθνές Γραφείο του ΠΟΔΙ, εκτός αν δηλώσουν, εντός ενός έτους από το αίτημα καταχώρισης, ότι δεν μπορούν να εξασφαλίσουν προστασία.

Επτά κράτη μέλη της Ένωσης είναι συμβαλλόμενα μέρη της Συμφωνίας της Λισαβόνας: η Βουλγαρία (από το 1975), η Τσεχική Δημοκρατία (από το 1993), η Σλοβακία (από το 1993), η Γαλλία (από το 1966), η Ουγγαρία (από το 1967), η Ιταλία (από το 1968) και η Πορτογαλία (από το 1966). Τρία κράτη μέλη της Ένωσης έχουν υπογράψει, αλλά δεν έχουν επικυρώσει τη συμφωνία (η Ελλάδα, η Ρουμανία και η Ισπανία). Η ίδια η Ένωση δεν είναι συμβαλλόμενο μέρος, καθώς η Συμφωνία της Λισαβόνας προβλέπει τη συμμετοχή μόνο κρατών.

Η Συμφωνία της Λισαβόνας αποτέλεσε αντικείμενο αναθεώρησης, από το 2009 έως το 2015, με στόχο i) τη βελτίωση του ισχύοντος πλαισίου της, ii) την προσθήκη διατάξεων που ορίζουν ότι το σύστημα της Λισαβόνας ισχύει επίσης όσον αφορά τις γεωγραφικές ενδείξεις και iii) την προσθήκη της δυνατότητας προσχώρησης διακυβερνητικών οργανισμών, όπως η ΕΕ.

Στις 7 Μαΐου 2015 το Συμβούλιο εξέδωσε απόφαση με την οποία εξουσιοδοτούσε την Επιτροπή να συμμετάσχει στη Διπλωματική Διάσκεψη που πραγματοποιήθηκε στη Γενεύη από τις 11 έως τις 21 Μαΐου 2015 και η οποία ενέκρινε την Πράξη της Γενεύης της Συμφωνίας της Λισαβόνας σχετικά με τις ονομασίες προέλευσης και τις γεωγραφικές ενδείξεις (εφεξής «η Πράξη της Γενεύης») στις 20 Μαΐου 2015. Κατ' εφαρμογή της απόφασης του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 25ης Οκτωβρίου 2017 στην υπόθεση C-389/15, η εν λόγω απόφαση αντικαταστάθηκε από την απόφαση (ΕΕ) 2018/416 του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2018, με την οποία εγκρίνεται η έναρξη διαπραγματεύσεων για μια αναθεωρημένη Συμφωνία της Λισαβόνας για τις ονομασίες προέλευσης και τις γεωγραφικές ενδείξεις.

Η Πράξη της Γενεύης επεκτείνει το πεδίο εφαρμογής του συστήματος της Λισαβόνας πέρα από τις ονομασίες προέλευσης, σε όλες τις γεωγραφικές ενδείξεις. Είναι συμβατή με τη συμφωνία του ΠΟΕ για τα δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας στον τομέα του εμπορίου (TRIPS) και τη σχετική ενωσιακή νομοθεσία για την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων των γεωργικών προϊόντων και επιτρέπει σε διεθνείς οργανισμούς (όπως η Ευρωπαϊκή Ένωση) να γίνουν συμβαλλόμενα μέρη.

Η αναθεωρημένη συμφωνία περιγράφει τους όρους, τις προϋποθέσεις και τις διαδικασίες βάσει των οποίων τα συμβαλλόμενα μέρη δύνανται να ζητήσουν προστασία για καταχωρισμένες ονομασίες προέλευσης και γεωγραφικές ενδείξεις, επιτρέποντας κατάλληλες εγγυήσεις και μεταβατικές περιόδους για ορισμένες οντότητες.

Όσον αφορά τις διαδικασίες για τις αιτήσεις και τη διεθνή καταχώριση, τα συμβαλλόμενα μέρη δύνανται να απαιτήσουν τη δήλωση της πρόθεσης χρήσης, αν χρειαστεί για λόγους προστασίας βάσει της εσωτερικής νομοθεσίας τους [άρθρο 5 παράγραφος 5 της Πράξης της Γενεύης και κανόνας 5 παράγραφος 4 του κοινού εκτελεστικού κανονισμού στο πλαίσιο της Συμφωνίας της Λισαβόνας και της Πράξης της Γενεύης της Συμφωνίας της Λισαβόνας («κοινός εκτελεστικός κανονισμός»)]. Όσον αφορά τις πληροφορίες σχετικά με τη σχέση ανάμεσα στα χαρακτηριστικά ενός προϊόντος και τη γεωγραφική του προέλευση, κάτι το οποίο είναι προαιρετικό βάσει της παλαιάς Συμφωνίας της Λισαβόνας, δεν θα υπάρχει προστασία μιας ονομασίας προέλευσης ή μιας γεωγραφικής ένδειξης σε ένα συμβαλλόμενο μέρος αν η παροχή των εν λόγω πληροφοριών είναι υποχρεωτική εκεί και η αίτηση δεν συμμορφώνεται με αυτή. Στις αιτήσεις αναφέρεται αν, εξ όσων γνωρίζει ο αιτών, δεν χορηγήθηκε προστασία για ορισμένα στοιχεία της ονομασίας προέλευσης ή της γεωγραφικής ένδειξης (κανόνας 5 παράγραφος 5).

Τα τέλη καταχώρισης αυξάνονται από 500 CHF σε 1 000 CHF και προβλέφθηκε μελλοντική ευελιξία ώστε να μπορούν τα μέλη να συνεισφέρουν περαιτέρω στον προϋπολογισμό εφόσον απαιτείται. Για κάθε γεωγραφική ένδειξη που μεταβαίνει από το παλιό στο νέο σύστημα καταβάλλεται μεταβατικό τέλος 500 CHF. Τα συμβαλλόμενα μέρη δύνανται να απαιτήσουν ατομικό τέλος για την κάλυψη του κόστους της κατ' ουσίαν εξέτασης της διεθνούς καταχώρισης.

Το άρθρο 9 επιβάλλει σε κάθε συμβαλλόμενο μέρος την υποχρέωση να προστατεύει τις καταχωρισμένες ονομασίες προέλευσης και γεωγραφικές ενδείξεις στο έδαφός του, στο πλαίσιο της εσωτερικής του έννομης τάξης και πρακτικής, αλλά σύμφωνα με τους όρους της παρούσας Πράξης, με την επιφύλαξη τυχόν άρνησης, παραίτησης, ακύρωσης ή διαγραφής που μπορεί να αρχίσει να παράγει αποτελέσματα όσον αφορά το έδαφός του.

Το άρθρο 11 προβλέπει το περιεχόμενο της προστασίας. Το άρθρο 11 παράγραφος 1 στοιχείο α) επιβάλλει σε κάθε συμβαλλόμενο μέρος να παρέχει μέσα έννομης προστασίας, με τα οποία θα αποτρέπεται η χρήση της ονομασίας προέλευσης ή της γεωγραφικής ένδειξης όσον αφορά αγαθά ίδιου είδους αλλά διαφορετικής προέλευσης και όσον αφορά αγαθά που δεν είναι ίδιου είδους ή όσον αφορά υπηρεσίες, αν η εν λόγω χρήση υποδεικνύει ή υποδηλώνει κάποια σχέση μεταξύ των εν λόγω αγαθών ή των υπηρεσιών και των δικαιούχων, και αν υπάρχει κίνδυνος να βλάψει τα συμφέροντά τους, ή να επηρεάσει αρνητικά, να αποδυναμώσει, ή να εκμεταλλευτεί με αθέμιτο τρόπο τη φήμη της ονομασίας προέλευσης ή της γεωγραφικής ένδειξης. Επιπλέον, το άρθρο 11 παράγραφος 1 στοιχείο β) καλύπτει κάθε άλλη πρακτική που ενδεχομένως παραπλανά τους καταναλωτές ως προς την πραγματική καταγωγή, προέλευση ή φύση των αγαθών. Το άρθρο 11 παράγραφος 2 βασικά επεκτείνει την εφαρμογή του άρθρου 11 παράγραφος 1 στοιχείο α) στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 23.1 της συμφωνίας TRIPS («ακόμα και αν αναφέρεται η πραγματική καταγωγή των προϊόντων, ή αν η ονομασία προέλευσης ή η γεωγραφική ένδειξη χρησιμοποιείται σε μεταφρασμένη μορφή ή συνοδεύεται από εκφράσεις όπως “στυλ”, “είδος”, “τύπος”, “παρασκευή”, “απομίμηση”, “μέθοδος”, “όπως παράγεται στ...”, “σαν”, “παρόμοιο” ή άλλες ανάλογες») χωρίς ωστόσο να περιορίζει το πεδίο εφαρμογής της στους οίνους και τα αλκοολούχα ποτά.

Το άρθρο 12 διασφαλίζει με αποτελεσματικό τρόπο ότι οι προστατευόμενες ονομασίες δεν επιτρέπεται να καταστούν μετέπειτα κοινές.

Το άρθρο 13 παράγραφος 1 προβλέπει ρητώς τη συνύπαρξη ονομασιών προέλευσης ή γεωγραφικών ενδείξεων και προηγούμενων δικαιωμάτων εμπορικού σήματος, σύμφωνα με τα πορίσματα της επιτροπής ΠΟΕ στη διαμάχη μεταξύ της ΕΕ και των ΗΠΑ/Αυστραλίας (DS174/DS290) ότι η συνύπαρξη βασίζεται στο άρθρο 17 της συμφωνίας TRIP. Το άρθρο 13 επιτρέπει στα συμβαλλόμενα μέρη να προβλέπουν περιορισμένης έκτασης εξαιρέσεις από τα δικαιώματα που απορρέουν από ένα εμπορικό σήμα, έτσι ώστε το εν λόγω προηγούμενο εμπορικό σήμα σε ορισμένες περιστάσεις ενδέχεται να μην επιτρέπει στον δικαιούχο του να αποτρέψει τη χορήγηση προστασίας σε καταχωρισμένη ονομασία προέλευσης ή γεωγραφική ένδειξη ή τη χρήση αυτών στο συγκεκριμένο συμβαλλόμενο μέρος.

Κατά την κοινοποίηση άρνησης των αποτελεσμάτων διεθνούς καταχώρισης αναφέρονται οι λόγοι στους οποίους θεμελιώνεται η άρνηση (άρθρο 15). Υπάρχει δυνατότητα ανάκλησης της άρνησης σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπονται στον κοινό εκτελεστικό κανονισμό (κανόνας 11). Παρόλο που στην Πράξη της Γενεύης δεν υπάρχει ρητή αναφορά στις διαπραγματεύσεις που στοχεύουν στην ανάκληση άρνησης για την προστασία ονομασίας προέλευσης ή γεωγραφικής ένδειξης, υπάρχει δυνατότητα διεξαγωγής διαπραγματεύσεων σε όλες τις περιπτώσεις, ακόμα και απουσία ρητής αναφοράς.

Το άρθρο 17 (Μεταβατική περίοδος) προβλέπει τη δυνατότητα περιόδου σταδιακής κατάργησης για προηγούμενες χρήσεις.

Σχετικά με τους λόγους ακύρωσης καταχωρισμένης ονομασίας προέλευσης ή γεωγραφικής ένδειξης, το άρθρο 19 δεν αναφέρεται σε λόγους ακύρωσης και επιτρέπει, κατά συνέπεια, σε κάθε συμβαλλόμενο μέρος να επικαλεστεί τους εσωτερικούς του κανόνες, σύμφωνα με τη νομοθεσία της ΕΕ, η οποία επίσης δεν διαθέτει αριθμητικό κατάλογο των λόγων ακύρωσης.

Η Πράξη της Γενεύης θα αρχίσει να ισχύει τρεις μήνες μετά την επικύρωσή της από πέντε συμβαλλόμενα μέρη (άρθρο 29 παράγραφος 2).

Η Ένωση έχει αποκλειστική αρμοδιότητα για την Πράξη της Γενεύης της Συμφωνίας της Λισαβόνας. Αυτό προκύπτει από την απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 25ης Οκτωβρίου 2017 στην υπόθεση C-389/15, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, στην οποία διευκρινίζεται ότι το σχέδιο αναθεωρημένης Συμφωνίας της Λισαβόνας, δηλαδή η Πράξη της Γενεύης, έχει κυρίως ως σκοπό να διευκολύνει και να διέπει τις εμπορικές συναλλαγές μεταξύ της Ένωσης και τρίτων κρατών και, αφετέρου, ότι δύναται να έχει ευθείες και άμεσες συνέπειες επί των συναλλαγών αυτών, οπότε η διαπραγμάτευσή του εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα που το άρθρο 3 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ απονέμει στην Ένωση στον τομέα της κοινής εμπορικής πολιτικής κατά το άρθρο 207 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ.

Όσον αφορά τα γεωργικά προϊόντα, η Ένωση έχει θεσπίσει ομοιόμορφα και αποκλειστικά καθεστώτα προστασίας των γεωγραφικών ενδείξεων για τους οίνους (1970), τα αλκοολούχα ποτά (1989), τους αρωματισμένους οίνους (1991) και άλλα γεωργικά προϊόντα και τρόφιμα (1992). Λόγω του αποκλειστικού χαρακτήρα της ενωσιακής νομοθεσίας για την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων γεωργικών προϊόντων, τα κράτη μέλη δεν προβλέπεται να έχουν δικά τους καθεστώτα προστασίας ούτε να προστατεύουν τα ίδια γεωργικές γεωγραφικές ενδείξεις τρίτων χωρών μελών του συστήματος της Λισαβόνας. Ωστόσο, εφόσον η Ένωση δεν είναι συμβαλλόμενο μέρος της Πράξης της Γενεύης, δεν μπορεί να υποβάλλει γεωργικές γεωγραφικές ενδείξεις που έχουν καταχωριστεί σε ενωσιακό επίπεδο για προστασία

με βάση το σύστημα της Λισαβόνας ούτε να προστατεύει γεωγραφικές ενδείξεις τρίτων χωρών μελών με βάση το συγκεκριμένο σύστημα.

Προκειμένου να ασκήσει η Ένωση δεόντως την αποκλειστική της αρμοδιότητα για την Πράξη της Γενεύης της Συμφωνίας της Λισαβόνας και τις αρμοδιότητές της στο πλαίσιο των αποκλειστικών καθεστώτων προστασίας της για τις γεωργικές γεωγραφικές ενδείξεις, η ΕΕ θα πρέπει να καταστεί συμβαλλόμενο μέρος.

Για να καταστεί η Ευρωπαϊκή Ένωση συμβαλλόμενο μέρος στην Πράξη της Γενεύης, πρέπει τουλάχιστον ένα από τα κράτη μέλη της να είναι συμβαλλόμενο μέρος της Σύμβασης των Παρισίων και η Ένωση να δηλώσει ότι έχει εξουσιοδοτηθεί δεόντως, σύμφωνα με τις εσωτερικές διαδικασίες της, να καταστεί συμβαλλόμενο μέρος της παρούσας Πράξης και ότι, σύμφωνα με την ιδρυτική της συνθήκη, εφαρμόζεται νομοθεσία βάσει της οποίας μπορούν να αποκτηθούν περιφερειακοί τίτλοι προστασίας όσον αφορά τις γεωγραφικές ενδείξεις. Όλα τα κράτη μέλη είναι συμβαλλόμενα μέρη της Σύμβασης των Παρισίων. Όσον αφορά τη νομοθεσία βάσει της οποίας μπορούν να αποκτηθούν περιφερειακοί τίτλοι προστασίας σχετικά με γεωγραφικές ενδείξεις, η Ένωση έχει θεσπίσει, σύμφωνα με τις ιδρυτικές της συνθήκες, ομοιόμορφα και αποκλειστικά καθεστάτα προστασίας των γεωγραφικών ενδείξεων για τους οίνους (1970), τα αλκοολούχα ποτά (1989), τους αρωματισμένους οίνους (1991) και άλλα γεωργικά προϊόντα και τρόφιμα (1992).

Με την παρούσα πρόταση απόφασης του Συμβουλίου, η Επιτροπή ζητά από το Συμβούλιο να εγκρίνει την προσχώρηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Πράξη της Γενεύης.

- **Συνέπεια με τις ισχύουσες διατάξεις στον τομέα πολιτικής**

Όσον αφορά τα γεωργικά προϊόντα, η ΕΕ έχει θεσπίσει ομοιόμορφα και αποκλειστικά καθεστάτα προστασίας των γεωγραφικών ενδείξεων για τους οίνους (1970), τα αλκοολούχα ποτά (1989), τους αρωματισμένους οίνους (1991) και άλλα γεωργικά προϊόντα και τρόφιμα (1992). Στο πλαίσιο των εν λόγω καθεστώτων, οι προστατευόμενες ονομασίες των καλυπτόμενων προϊόντων απολαύουν ευρύτατης προστασίας σε ολόκληρη την ΕΕ, βάσει διαδικασίας υποβολής μίας μόνο αίτησης. Οι βασικές διατάξεις περιλαμβάνονται επί του παρόντος στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1308/2013, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, όσον αφορά τον οίνο, στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 251/2014, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, όσον αφορά τους αρωματισμένους οίνους, στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 110/2008, της 15ης Ιανουαρίου 2008, όσον αφορά τα αλκοολούχα ποτά, και στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1151/2012, της 21ης Νοεμβρίου 2012, όσον αφορά τα γεωργικά προϊόντα και τα τρόφιμα.

- **Συνέπεια με άλλες πολιτικές της Ένωσης**

Η προσχώρηση της Ένωσης στην Πράξη της Γενεύης της Συμφωνίας της Λισαβόνας είναι σύμφωνη με τη γενική πολιτική της Ένωσης για την προώθηση και ενίσχυση της προστασίας των γεωγραφικών ενδείξεων μέσω διμερών, περιφερειακών και πολυμερών συμφωνιών.

2. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ, ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ

- **Νομική βάση**

Λαμβάνοντας υπόψη το αντικείμενο της Συνθήκης, η απόφαση του Συμβουλίου θα πρέπει να βασιστεί στο άρθρο 207 και το άρθρο 218 παράγραφος 6 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης

- **Επικουρικότητα (σε περίπτωση μη αποκλειστικής αρμοδιότητας)**

Σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ), η αρχή της επικουρικότητας δεν εφαρμόζεται στους τομείς που υπάγονται στην αποκλειστική αρμοδιότητα της ΕΕ.

- **Αναλογικότητα**

Χωρίς προσχώρηση, η Ένωση και τα κράτη μέλη της θα εξακολουθούσαν να μην είναι σε θέση να επωφεληθούν από την Πράξη της Γενεύης της Συμφωνίας της Λισαβόνας. Λόγω του αποκλειστικού χαρακτήρα της ενωσιακής εμπορικής πολιτικής, συμπεριλαμβανομένων των εμπορικών πτυχών της διανοητικής ιδιοκτησίας, τα κράτη μέλη δεν προβλέπεται να έχουν δικά τους καθεστώτα προστασίας γεωγραφικών ενδείξεων ούτε να προστατεύουν τα ίδια γεωργικές γεωγραφικές ενδείξεις τρίτων χωρών μελών του συστήματος της Λισαβόνας. Η ίδια η Ένωση, εφόσον δεν είναι συμβαλλόμενο μέρος, δεν μπορεί να υποβάλλει γεωργικές γεωγραφικές ενδείξεις που έχουν καταχωριστεί σε ευρωπαϊκό επίπεδο για προστασία με βάση το σύστημα της Λισαβόνας ούτε να προστατεύει γεωγραφικές ενδείξεις τρίτων χωρών μελών με βάση το συγκεκριμένο σύστημα. Προκειμένου η ΕΕ να ασκήσει επαρκώς την αποκλειστική της αρμοδιότητα για τις γεωργικές γεωγραφικές ενδείξεις στο σύστημα της Λισαβόνας, η ΕΕ θα πρέπει να καταστεί συμβαλλόμενο μέρος.

- **Επιλογή της νομικής πράξης**

Έχοντας υπόψη το άρθρο 28 (Συμβαλλόμενα μέρη της παρούσας Πράξης) της Πράξης της Γενεύης της Συμφωνίας της Λισαβόνας, η απόφαση του Συμβουλίου για την προσχώρηση της Ένωσης στην Πράξη της Γενεύης αποτελεί την κατάλληλη νομική πράξη.

3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΩΝ, ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΚΤΙΜΗΣΕΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

- **Εκ των υστέρων αξιολογήσεις / έλεγχοι καταλληλότητας της ισχύουσας νομοθεσίας**

Άνευ αντικειμένου.

- **Διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη**

Ο χάρτης πορείας για την προσχώρηση της ΕΕ στην Πράξη της Γενεύης της Συμφωνίας της Λισαβόνας για τις ονομασίες προέλευσης και τις γεωγραφικές ενδείξεις δημοσιεύτηκε στις 21 Δεκεμβρίου 2017 με προθεσμία για παρατηρήσεις από τα ενδιαφερόμενα μέρη έως τις 18 Ιανουαρίου 2018. Υποβλήθηκαν 8 παρατηρήσεις εντός της προθεσμίας. Όλες εκτός από μία ήταν βασικά θετικές σχετικά με την πρωτοβουλία και υποστήριξαν την προσχώρηση της ΕΕ. Τρεις παρατηρήσεις εξέφρασαν την άποψη ότι η ΕΕ πρέπει να προωθήσει τη συζήτηση για τη αναγνώριση και την προστασία μη γεωργικών γεωγραφικών ενδείξεων. Δύο παρατηρήσεις ήταν αντίθετες με την κατάρτιση καταλόγου προεπιλογής, καθώς όλες οι γεωγραφικές ενδείξεις της Ένωσης πρέπει να είναι επιλέξιμες για προστασία στο πλαίσιο της Πράξης της Γενεύης.

- **Συλλογή και χρήση εμπειρογνώσιας**

Στη μελέτη που εκπονήθηκε τον Οκτώβριο 2012 από την AND International με τίτλο «Value of production of agricultural products and foodstuffs, wines, aromatised wines and spirits protected by a geographical indication (GI)» (Αξία της προστασίας των γεωργικών προϊόντων και τροφίμων, των οίνων, των αρωματισμένων οίνων και των αλκοολούχων ποτών που προστατεύονται από γεωγραφική ένδειξη) (http://ec.europa.eu/agriculture/external-studies/value-gi_en)

προσδιορίστηκαν τα διάφορα οφέλη που αποφέρει η πολιτική της ΕΕ σχετικά με τις γεωγραφικές ενδείξεις για τους καταναλωτές (διασφάλιση ποιότητας), τους παραγωγούς (σύστημα ανοικτό που παρέχει τη δυνατότητα συμμετοχής σε όλους τους παραγωγούς που συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις ποιότητας, ισότιμοι όροι ανταγωνισμού, υψηλότερες τιμές, αποτελεσματική προστασία), στην κοινωνία εν γένει (σύνδεση πολύτιμων προϊόντων με αγροτικές περιοχές, διατήρηση της παράδοσης, επανασύνδεση παραγωγών και καταναλωτών) και στο περιβάλλον (σύνδεση παραδοσιακών προϊόντων με τοπία και συστήματα γεωργικής παραγωγής). Αξιολογώντας τα οικονομικά δεδομένα για καθεμία από τις 2 768 γεωγραφικές ενδείξεις που έχουν καταχωριστεί στην ΕΕ-27 από το 2005 έως το 2010, η μελέτη έδειξε συγκεκριμένα ότι, κατά μέσο όρο, η τιμή ενός προϊόντος με γεωγραφική ένδειξη είναι 2,23 φορές υψηλότερη από την τιμή ενός συγκρίσιμου προϊόντος χωρίς γεωγραφική ένδειξη. Η αξία των πωλήσεων των προϊόντων με γεωγραφική ένδειξη στην ΕΕ (όλοι οι τομείς) ήταν 54,3 δισ. EUR το 2010 (5,7 % του συνόλου του τομέα τροφίμων και ποτών στην ΕΕ), η εκτιμώμενη αξία των εξαγωγών των προϊόντων με γεωγραφική ένδειξη στην ΕΕ είναι 11,5 δισ. EUR (15 % των εξαγωγών του κλάδου τροφίμων και ποτών στην ΕΕ). .

- **Εκτίμηση επιπτώσεων**

Οι απαιτήσεις σχετικά με τη βελτίωση της νομοθεσίας όσον αφορά την πρωτοβουλία δεν περιλαμβάνουν την εκπόνηση εκτίμησης επιπτώσεων, την κατάρτιση σχεδίου εφαρμογής ή τη διεξαγωγή δημόσιας διαβούλευσης. Ο χάρτης πορείας για την προσχώρηση της ΕΕ στην Πράξη της Γενεύης της Συμφωνίας της Λισαβόνας για τις ονομασίες προέλευσης και τις γεωγραφικές ενδείξεις δημοσιεύτηκε στις 21 Δεκεμβρίου 2017 με προθεσμία για παρατηρήσεις από τα ενδιαφερόμενα μέρη έως τις 18 Ιανουαρίου 2018. Υποβλήθηκαν 8 παρατηρήσεις.

Στις κατευθυντήριες γραμμές για τη βελτίωση της νομοθεσίας διευκρινίζεται ότι θα πρέπει να πραγματοποιείται εκτίμηση των επιπτώσεων μόνο όταν είναι χρήσιμη, στοιχείο που θα πρέπει να αξιολογείται κατά περίπτωση. Καταρχήν, δεν χρειάζεται

εκτίμηση των επιπτώσεων, όταν οι επιλογές που έχει στη διάθεσή της η Επιτροπή είναι λίγες ή ανύπαρκτες. Αυτό ισχύει στην προκειμένη περίπτωση, καθώς η προσχώρηση στην Πράξη της Γενεύης της Συμφωνίας της Λισαβόνας κρίνεται απαραίτητη λαμβανομένης υπόψη της αποκλειστικής αρμοδιότητας της Ένωσης για τα ζητήματα που καλύπτει η Πράξη της Γενεύης, και διότι το εν λόγω βήμα θα αποτελούσε επίσης τη λογική κατάληξη της διαδικασίας αναθεώρησης του συστήματος της Λισαβόνας στην οποία συμμετέχει η ΕΕ.

Η προσχώρηση της ΕΕ παρουσιάζει ορισμένα πλεονεκτήματα. Με την προσχώρηση εξασφαλίζεται ότι οι τρέχουσες και μελλοντικές γεωγραφικές ενδείξεις που έχουν καταχωριστεί σε ευρωπαϊκό επίπεδο, αλλά δεν έχουν καταχωριστεί από τα 7 κράτη μέλη της ΕΕ στην Ένωση της Λισαβόνας, θα καταστούν επιλέξιμες για προστασία στο σύστημα της Λισαβόνας. Οι γεωγραφικές ενδείξεις της ΕΕ θα μπορούσαν, καταρχήν, να αποκτήσουν γρήγορη, απεριόριστη προστασία υψηλού επιπέδου σε όλα τα τρέχοντα και μελλοντικά συμβαλλόμενα μέρη της Πράξης της Γενεύης. Το πολυμερές μητρώο που έχει καταρτιστεί θα αυξήσει τη φήμη των ευρωπαϊκών γεωγραφικών ενδείξεων χάρη στην ευρείας γεωγραφικής έκτασης προστασία που παρέχει η Πράξη της Γενεύης. Η βελτιωμένη διεθνής προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων που θα προκύψει από την προσχώρηση της ΕΕ αναμένεται να εδραιώσει και ενδεχομένως να επεκτείνει τις θετικές επιπτώσεις της προστασίας των γεωγραφικών ενδείξεων στην ανάπτυξη και απασχόληση χωρίς αποκλεισμούς, στην υψηλή προστιθέμενη αξία της παραγωγής στον γεωργικό τομέα, στις εμπορικές και επενδυτικές ροές, στην ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων και ιδίως των ΜΜΕ, καθώς και για τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και του ανταγωνισμού και για την προστασία των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας (ΔΔΙ). Τα δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας των γεωργών και των παραγωγών τροφίμων όσον αφορά τα προϊόντα τους με προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη είναι ευάλωτα και μπορεί να αποτελέσουν αντικείμενο εκμετάλλευσης ή ακόμη και να χαθούν, ιδιαίτερα στις παγκόσμιες αγορές. Η προσχώρηση της ΕΕ στο σύστημα της Λισαβόνας θα βοηθούσε τα ενδιαφερόμενα μέρη του αγροτικού κόσμου να προστατεύσουν σε παγκόσμιο επίπεδο τα στοιχεία που είναι πολύτιμα σε τοπικό επίπεδο, αντισταθμίζοντας με το τρόπο αυτόν τη συνήθη τάση της παγκοσμιοποίησης για ομοιόμορφα πρότυπα στα εμπορεύματα και για συμπίεση των τιμών των γεωργικών προϊόντων. Σε μια περίοδο πολιτικής και οικονομικής αβεβαιότητας, η προσχώρηση αυτή θα αποτελέσει ορατή απόδειξη για την αγροτική κοινότητα ότι η ΕΕ ενεργεί με γνώμονα την υπεράσπιση και την προστασία των συμφερόντων τους σε ολόκληρο τον κόσμο. Καθώς η Πράξη της Γενεύης είναι σε μεγάλο βαθμό ισοδύναμη με την ευρωπαϊκή νομοθεσία για την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων των γεωργικών προϊόντων, η προσχώρηση της ΕΕ δεν αναμένεται να απαιτήσει σημαντικές προσαρμογές στην ουσία της εν λόγω νομοθεσίας.

Από διοικητικής άποψης, η Πράξη της Γενεύης παρέχει, με ένα σύνολο κανόνων, προστασία σε όλα τα μέλη και, ως εκ τούτου, έναν απλούστερο και πιο αποτελεσματικό μηχανισμό σε σχέση με την τρέχουσα πρακτική της ΕΕ για τη διαχείριση διάφορων τοπικών διαδικασιών με διμερείς συμφωνίες. Από την άποψη της εμπορικής πολιτικής, θα καταδείξει τον υπεύθυνο ηγετικό ρόλο της ΕΕ στην προώθηση της πολυμερούς συνεργασίας. Η προσχώρηση της ΕΕ δεν αναμένεται να δημιουργήσει επιπρόσθετο κόστος ή επιβαρύνσεις στις ευρωπαϊκές επιχειρήσεις ή τα κράτη μέλη της ΕΕ που επιθυμούν να προστατεύσουν τις γεωγραφικές ενδείξεις τους στο σύστημα της Λισαβόνας, σε σχέση με το σημερινό σύστημα. Αντίθετα, αναμένεται να οδηγήσει ακόμα και σε μείωση του επιπέδου του εν λόγω διοικητικού κόστους και των επιβαρύνσεων.

Όσον αφορά τις επιχειρήσεις, η προσχώρηση της ΕΕ δεν συνεπάγεται επιπρόσθετο κόστος προσαρμογής, συμμόρφωσης ή συναλλαγής ή διοικητικές επιβαρύνσεις πέραν των ενδεχόμενων ατομικών τελών εξέτασης τα οποία μπορούν να επιβάλλουν τα συμβαλλόμενα μέρη του συστήματος της Λισαβόνας, τα οποία όμως θα είναι μειωμένα χάρη στις οικονομίες που συνεπάγεται η διεθνής διαδικασία.

Η Πράξη της Γενεύης επιτρέπει την προσχώρηση της ΕΕ μαζί με τα κράτη μέλη της. Ωστόσο, λαμβάνοντας υπόψη τον ομοιόμορφο και αποκλειστικό χαρακτήρα του ευρωπαϊκού συστήματος προστασίας των γεωγραφικών ενδείξεων των γεωργικών προϊόντων, οποιεσδήποτε ονομασίες προέλευσης ή γεωγραφικές ενδείξεις υποβάλλονται για προστασία από τα επτά κράτη μέλη της ΕΕ που είναι συμβαλλόμενα μέρη στο σύστημα της Λισαβόνας (περίπου 800 επί του παρόντος) και είναι επιλέξιμες για προστασία βάσει της ευρωπαϊκής νομοθεσίας δεν θα πρέπει να προστατεύονται πλέον βάσει της εθνικής νομοθεσίας, αλλά αποκλειστικά μέσω της ευρωπαϊκής νομοθεσίας. Το ίδιο ισχύει και σχετικά με την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων που προέρχονται και υποβάλλονται για προστασία από τρίτες χώρες που είναι συμβαλλόμενα μέρη στο σύστημα της Λισαβόνας. Συνεπώς, η προσχώρηση της ΕΕ θα αποφέρει μείωση της διοικητικής επιβάρυνσης που συνεπάγεται η συμμετοχή στο σύστημα της Λισαβόνας για τα κράτη μέλη της ΕΕ.

Ειδικότερα, μετά την προσχώρηση της ΕΕ, θα υπάρχει η δυνατότητα παραπομπής στο μητρώο του συστήματος της Λισαβόνας αντί της διεξαγωγής διεξοδικών διαπραγματεύσεων σχετικά με τη διμερή προστασία γεωγραφικών ενδείξεων. Αυτό συνάδει με την πρακτική σε άλλους τομείς των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας (ΔΔΙ) όπου η ΕΕ απαιτεί από τους εταίρους της τη συμμετοχή και τη συμμόρφωσή τους με διεθνείς συμφωνίες για τα ΔΔΙ, όπως η σύμβαση της Βέρνης για την προστασία των δικαιωμάτων του δημιουργού και το πρωτόκολλο της Μαδρίτης για τα εμπορικά σήματα, και να τηρούν τις συμφωνίες αυτές, αντί να δημιουργεί ένα δίκτυο αποκλινουσών πρωτοβουλιών που μπορεί να δημιουργήσει σύγχυση στα ενδιαφερόμενα μέρη.

Η προσχώρηση της ΕΕ θα αποτελέσει πιθανώς κίνητρο για τη συμμετοχή περισσότερων τρίτων χωρών στο σύστημα της Λισαβόνας, δεδομένου ότι με τον τρόπο αυτόν θα αποκτήσουν πρόσβαση σε προστασία σε ολόκληρη την Ένωση της Λισαβόνας και θα μπορούν να επωφεληθούν από μια αποτελεσματική διαδικασία εξέτασης μεμονωμένων γεωγραφικών ενδείξεων αν το σύστημά τους είναι ισοδύναμο με αυτό της ΕΕ.

Η προσχώρηση της ΕΕ ενδέχεται να έχει θετικές επιπτώσεις για τις αναπτυσσόμενες χώρες που προτίθενται να συμμετάσχουν στην Πράξη της Γενεύης, καθώς οι γεωγραφικές ενδείξεις τους θα τύχουν προστασίας στην ΕΕ μέσω του συστήματος της Λισαβόνας. Το ενδιαφέρον του 17μελούς Αφρικανικού Οργανισμού Διανοητικής Ιδιοκτησίας (ΟΑΠΙ) να συμμετάσχει στο σύστημα της Λισαβόνας είναι ευνοϊκό και αποδεικνύει ότι οι γεωγραφικές ενδείξεις αποτελούν ελκυστικό μέσο για την προστασία των δικαιωμάτων των γεωργών και της παραδοσιακής αξίας των αναπτυσσόμενων χωρών.

Όσον αφορά τα ενδεχόμενα μειονεκτήματα, αυτά αφορούν την έως τώρα περιορισμένη συμμετοχή στο σύστημα της Λισαβόνας, την ανησυχία ότι η πρόοδος όσον αφορά τις γεωγραφικές ενδείξεις στο πλαίσιο του ΠΟΕ ενδέχεται να καταστεί δυσκολότερη, τον σκεπτικισμό ορισμένων κρατών μελών της ΕΕ απέναντι στην προσχώρηση της ΕΕ και την αβεβαιότητα σχετικά με τις δημοσιονομικές επιπτώσεις. Ωστόσο, το εκσυγχρονισμένο σύστημα βάσει της Πράξης της Γενεύης αναμένεται να είναι πιο ελκυστικό για δυνητικά νέα μέλη. Η πρόοδος που σημειώνεται στο πλαίσιο του ΠΟΔΙ ενδέχεται να έχει θετικό αντίκτυπο στις συζητήσεις για τις γεωγραφικές ενδείξεις στον ΠΟΕ δημιουργώντας τις κατάλληλες συνέργειες και φέρνοντας την

αναθεωρημένη Συμφωνία της Λισαβόνας πιο κοντά στη διαδικασία του ΠΟΕ. Τα κράτη μέλη της ΕΕ που διατηρούν επιφυλάξεις για το σύστημα της Λισαβόνας δεν θα είναι υποχρεωμένα να συμμετάσχουν σ' αυτό και τα μέλη της Ένωσης της Λισαβόνας έχουν σημειώσει πρόοδο στην προσπάθειά τους να διασφαλίσουν τη χρηματοοικονομική βιωσιμότητα του συστήματος της Λισαβόνας.

Συνολικά, τα πλεονεκτήματα της προσχώρησης της ΕΕ στην Πράξη της Γενεύης της Συμφωνίας της Λισαβόνας υπερτερούν των μειονεκτημάτων της. Προκειμένου να επιτευχθεί η προσχώρηση της ΕΕ στο σύστημα της Λισαβόνας, η Επιτροπή θα πρέπει να εκπονήσει πρόταση για τις νομικές πράξεις που απαιτούνται για την προσχώρηση της ΕΕ στην Πράξη της Γενεύης της Συμφωνίας της Λισαβόνας και την εφαρμογή της.

- **Καταλληλότητα και απλούστευση του κανονιστικού πλαισίου**

Άνευ αντικειμένου.

- **Θεμελιώδη δικαιώματα**

Η προσχώρηση της Ένωσης στην Πράξη της Γενεύης της Συμφωνίας της Λισαβόνας θα συμβάλει στην τήρηση του άρθρου 17 παράγραφος 2 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που προβλέπει την προστασία της διανοητικής ιδιοκτησίας.

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Βλ. συνημμένο δημοσιονομικό δελτίο.

5. ΛΟΙΠΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

- **Σχέδια εφαρμογής και ρυθμίσεις παρακολούθησης, αξιολόγησης και υποβολής εκθέσεων**

Άνευ αντικειμένου.

- **Επεξηγηματικά έγγραφα (για οδηγίες)**

Άνευ αντικειμένου.

- **Αναλυτική επεξήγηση των επιμέρους διατάξεων της πρότασης**

Άνευ αντικειμένου

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με την προσχώρηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Πράξη της Γενεύης της Συμφωνίας της Λισαβόνας για τις ονομασίες προέλευσης και τις γεωγραφικές ενδείξεις

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 207 σε συνδυασμό με το άρθρο 218 παράγραφος 6 στοιχείο α),

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Έχοντας υπόψη την έγκριση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η Συμφωνία της Λισαβόνας για την προστασία των ονομασιών προέλευσης και τη διεθνή καταχώρισή τους, της 31ης Οκτωβρίου 1958¹, («η Συμφωνία της Λισαβόνας») δημιούργησε μια ειδική ένωση («η ειδική ένωση») στο πλαίσιο της Ένωσης για την προστασία της βιομηχανικής ιδιοκτησίας, η οποία συγκροτήθηκε από τη σύμβαση για την προστασία της βιομηχανικής ιδιοκτησίας που υπογράφηκε στο Παρίσι στις 20 Μαρτίου 1883 («η Σύμβαση των Παρισίων»). Βάσει των όρων της Συμφωνίας της Λισαβόνας, τα συμβαλλόμενα μέρη αναλαμβάνουν να προστατεύουν στο έδαφός τους τις ονομασίες προέλευσης των προϊόντων των άλλων χωρών της ειδικής ένωσης, οι οποίες έχουν αναγνωριστεί και προστατεύονται ως τέτοιες στη χώρα προέλευσης και έχουν καταχωριστεί στο Διεθνές Γραφείο του Παγκόσμιου Οργανισμού Διανοητικής Ιδιοκτησίας, εκτός αν δηλώσουν, εντός ενός έτους από το αίτημα καταχώρισης, ότι δεν μπορούν να εξασφαλίσουν την προστασία αυτή.
- (2) Επτά κράτη μέλη είναι συμβαλλόμενα μέρη της Συμφωνίας της Λισαβόνας, ήτοι η Βουλγαρία (από το 1975), η Τσεχική Δημοκρατία (από το 1993), η Γαλλία (από το 1966), η Ιταλία (από το 1968), η Ουγγαρία (από το 1967), η Πορτογαλία (από το 1966) και η Σλοβακία (από το 1993). Άλλα τρία κράτη μέλη έχουν υπογράψει αλλά δεν έχουν επικυρώσει τη Συμφωνία της Λισαβόνας, ήτοι η Ελλάδα, η Ισπανία και η Ρουμανία. Η ίδια η Ένωση δεν είναι συμβαλλόμενο μέρος της Συμφωνίας της Λισαβόνας, καθώς η συμφωνία προβλέπει ότι μόνο κράτη μπορούν να προσχωρήσουν σε αυτή.
- (3) Στις 20 Μαΐου 2015 εγκρίθηκε η Πράξη της Γενεύης της Συμφωνίας της Λισαβόνας για τις ονομασίες προέλευσης και τις γεωγραφικές ενδείξεις² («η Πράξη της Γενεύης»), με την οποία αναθεωρήθηκε η Συμφωνία της Λισαβόνας. Συγκεκριμένα, η Πράξη της Γενεύης επεκτείνει το πεδίο εφαρμογής της ειδικής ένωσης προκειμένου να επεκταθεί η προστασία των ονομασιών προέλευσης των προϊόντων σε όλες τις γεωγραφικές ενδείξεις κατά την έννοια της συμφωνίας του ΠΟΕ για τα δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας στον τομέα του εμπορίου. Η Πράξη της Γενεύης είναι

¹ http://www.wipo.int/export/sites/www/lisbon/en/legal_texts/lisbon_agreement.pdf.

² http://www.wipo.int/edocs/lexdocs/treaties/en/lisbon/trt_lisbon_009en.pdf.

συμβατή με τη συγκεκριμένη συμφωνία και με τη σχετική ενωσιακή νομοθεσία για την προστασία των ονομασιών προέλευσης και των γεωγραφικών ενδείξεων των γεωργικών προϊόντων και επιτρέπει σε διεθνείς οργανισμούς να γίνουν συμβαλλόμενα μέρη.

- (4) Η Ένωση έχει αποκλειστική αρμοδιότητα στους τομείς που καλύπτει η Πράξη της Γενεύης. Αυτό επιβεβαιώθηκε στην απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 25ης Οκτωβρίου 2017 στην υπόθεση C-389/15³ η οποία διευκρίνισε ότι σκοπός του σχεδίου αναθεωρημένης Συμφωνίας της Λισαβόνας, που μετέπειτα εγκρίθηκε ως Πράξη της Γενεύης, είναι κυρίως να διευκολύνει και να διέπει τις εμπορικές συναλλαγές μεταξύ της Ένωσης και τρίτων χωρών και ότι έχει ευθείες και άμεσες συνέπειες επί των συναλλαγών αυτών. Ως εκ τούτου, η διαπραγμάτευση της Πράξης της Γενεύης εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα που έχει η Ένωση, σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 1 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της κοινής εμπορικής πολιτικής που αναφέρεται στο άρθρο 207 παράγραφος 1 της εν λόγω συνθήκης, ιδίως όσον αφορά τις εμπορικές πτυχές της διανοητικής ιδιοκτησίας.
- (5) Όσον αφορά ορισμένα γεωργικά προϊόντα, η Ένωση έχει θεσπίσει ομοιόμορφα και ολοκληρωμένα καθεστώτα προστασίας για τις γεωγραφικές ενδείξεις οίνων (1970), αλκοολούχων ποτών (1989), αρωματισμένων οίνων (1991) και άλλων γεωργικών προϊόντων και τροφίμων (1992). Βάσει της αποκλειστικής αρμοδιότητας δυνάμει του άρθρου 3 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να έχουν εθνικά καθεστώτα προστασίας για την προστασία των γεωργικών ονομασιών προέλευσης και των γεωγραφικών ενδείξεων τρίτων χωρών μελών της ειδικής ένωσης. Ωστόσο, εφόσον η Ένωση δεν είναι συμβαλλόμενο μέρος της Πράξης της Γενεύης, δεν μπορεί να υποβάλλει γεωργικές ονομασίες προέλευσης και γεωγραφικές ενδείξεις που έχουν καταχωριστεί σε ενωσιακό επίπεδο για προστασία στο πλαίσιο της ειδικής ένωσης ούτε να προστατεύει ονομασίες προέλευσης και γεωγραφικές ενδείξεις τρίτων χωρών μελών στο πλαίσιο καθεστώτων προστασίας που θεσπίζονται από την Ένωση.
- (6) Για να μπορεί η Ένωση να ασκήσει επαρκώς την αποκλειστική της αρμοδιότητα όσον αφορά τους τομείς που καλύπτει η Πράξη της Γενεύης και τις λειτουργίες της στο πλαίσιο των ολοκληρωμένων καθεστώτων της για την προστασία των γεωργικών ονομασιών προέλευσης και των γεωγραφικών ενδείξεων, η Ένωση θα πρέπει να καταστεί συμβαλλόμενο μέρος της Πράξης της Γενεύης.
- (7) Η προσχώρηση της Ένωσης στην Πράξη της Γενεύης είναι σύμφωνη με το άρθρο 17 παράγραφος 2 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο προβλέπει την προστασία της διανοητικής ιδιοκτησίας.
- (8) Ως εκ τούτου, η Ευρωπαϊκή Ένωση θα πρέπει να προσχωρήσει στην Πράξη της Γενεύης.
- (9) Η Ένωση θα πρέπει να εκπροσωπείται στην ειδική ένωση από την Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 1 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση,

³ Απόφαση του Δικαστηρίου της 25ης Οκτωβρίου 2017, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, C-389/15, ECLI:EU:C:2017:798 [σκέψεις 45 επ.].

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Εγκρίνεται, εξ ονόματος της Ένωσης, η προσχώρηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Πράξη της Γενεύης της Συμφωνίας της Λισαβόνας για τις ονομασίες προέλευσης και τις γεωγραφικές ενδείξεις («η Πράξη της Γενεύης»).

Το κείμενο της Πράξης της Γενεύης επισυνάπτεται στην παρούσα απόφαση.

Άρθρο 2

Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου ορίζει το πρόσωπο που είναι αρμόδιο να προβεί, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στην κατάθεση του εγγράφου προσχώρησης που προβλέπεται στο άρθρο 28 παράγραφος 2 σημείο ii) της Πράξης της Γενεύης, προκειμένου να εκφραστεί η συναίνεση της Ευρωπαϊκής Ένωσης να δεσμευθεί από την Πράξη της Γενεύης.

Άρθρο 3

Η Ένωση εκπροσωπείται στην ειδική ένωση από την Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 1 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Η Επιτροπή προβαίνει σε όλες τις κοινοποιήσεις που απαιτούνται σύμφωνα με την Πράξη της Γενεύης εξ ονόματος της Ένωσης.

Ειδικότερα, η Επιτροπή είναι η αρμόδια αρχή που αναφέρεται στο άρθρο 3 της Πράξης της Γενεύης, υπεύθυνη για τη διαχείριση της Πράξης της Γενεύης στο έδαφος της Ένωσης και για την επικοινωνία με το Διεθνές Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας του Παγκόσμιου Οργανισμού Διανοητικής Ιδιοκτησίας σύμφωνα με την Πράξη της Γενεύης και τους κοινούς κανονισμούς στο πλαίσιο της Συμφωνίας της Λισαβόνας και της Πράξης της Γενεύης της Συμφωνίας της Λισαβόνας («κοινός εκτελεστικός κανονισμός»)⁴.

Άρθρο 4

Σύμφωνα με το άρθρο 29 παράγραφος 4 της Πράξης της Γενεύης, σε δήλωση που επισυνάπτεται στην πράξη προσχώρησης διευκρινίζεται ότι η προθεσμία που προβλέπεται στο άρθρο 15 παράγραφος 1 της Πράξης της Γενεύης και οι περίοδοι που αναφέρονται στο άρθρο 17 της εν λόγω Πράξης παρατείνονται κατά ένα έτος, σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπονται στον κοινό εκτελεστικό κανονισμό.

Σύμφωνα με τον κανόνα 5 παράγραφος 3 στοιχείο α) του κοινού εκτελεστικού κανονισμού, σε κοινοποίηση προς τον Γενικό Διευθυντή του Παγκόσμιου Οργανισμού Διανοητικής Ιδιοκτησίας που επισυνάπτεται στο έγγραφο προσχώρησης επισημαίνεται η απαίτηση, όσον αφορά την προστασία καταχωρισμένης ονομασίας προέλευσης ή γεωγραφικής ένδειξης στο έδαφος της Ένωσης, να περιλαμβάνει η αίτηση, επιπλέον του υποχρεωτικού περιεχομένου που προβλέπεται στον κανόνα 5 παράγραφος 2 του κοινού εκτελεστικού κανονισμού, στην περίπτωση ονομασίας προέλευσης, λεπτομερή στοιχεία σχετικά με την ποιότητα ή τα χαρακτηριστικά του προϊόντος και τον υφιστάμενο δεσμό με το γεωγραφικό περιβάλλον της

⁴ Κοινός εκτελεστικός κανονισμός στο πλαίσιο της Συμφωνίας της Λισαβόνας και της Πράξης της Γενεύης της Συμφωνίας της Λισαβόνας όπως εγκρίθηκε από τη Συνέλευση της Ένωσης της Λισαβόνας στις 11 Οκτωβρίου 2017, http://www.wipo.int/meetings/en/doc_details.jsp?doc_id=376416, έγγραφο WIPO A/57/11, της 11ης Οκτωβρίου 2017.

γεωγραφικής περιοχής παραγωγής και, στην περίπτωση γεωγραφικής ένδειξης, λεπτομερή στοιχεία σχετικά με την ποιότητα, τη φήμη ή άλλο χαρακτηριστικό του προϊόντος και τον υφιστάμενο δεσμό με τη γεωγραφική περιοχή προέλευσης.

Άρθρο 5

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει στις [...].

Βρυξέλλες,

Για το Συμβούλιο

[Ο Πρόεδρος]/[Η Πρόεδρος]

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ			FS/18/YG/mh XXX agri.ddg2...XXX 6.221.2018.1	
			ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ: 5.3.2018	
1.	ΓΡΑΜΜΗ ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ: 05 06 01		ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ: 7,228 εκατ. EUR	
2.	ΤΙΤΛΟΣ: Πρόταση απόφασης του Συμβουλίου σχετικά με την προσχώρηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Πράξη της Γενεύης της Συμφωνίας της Λισαβόνας για τις ονομασίες προέλευσης και τις γεωγραφικές ενδείξεις			
3.	ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ: Το άρθρο 207 και το άρθρο 218 παράγραφος 6 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης			
4.	ΣΤΟΧΟΙ: Με την παρούσα πρόταση απόφασης του Συμβουλίου, η Επιτροπή ζητά από το Συμβούλιο να εγκρίνει την προσχώρηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Πράξη της Γενεύης			
5.	ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ	12-ΜΗΝΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (σε εκατ. EUR)	ΤΡΕΧΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΕΤΟΣ 2018 (σε εκατ. EUR)	ΕΠΙΟΜΕΝΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΕΤΟΣ 2019 (σε εκατ. EUR)
5.0	ΔΑΠΑΝΕΣ - ΠΟΥ ΒΑΡΥΝΟΥΝ ΤΟΝ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΗΣ ΕΕ (ΕΠΙΣΤΡΟΦΕΣ/ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ) - ΤΟΥΣ ΕΘΝΙΚΟΥΣ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥΣ - ΑΛΛΕΣ	-	1,0 1,0 - -	1,0 (εκτίμηση)
5.1	ΕΣΟΔΑ - ΙΔΙΟΙ ΠΟΡΟΙ ΤΗΣ ΕΕ (ΕΙΣΦΟΡΕΣ/ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΟΙ ΔΑΣΜΟΙ) - ΕΘΝΙΚΑ			
5.0.1	ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ ΔΑΠΑΝΩΝ	2020	2021	2022
5.1.1	ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ ΕΣΟΔΩΝ			2023
5.2	ΤΡΟΠΟΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ: δεν έχει καθοριστεί σε αυτό το στάδιο			
6.0	ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΗ Η ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΑΠΟ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΕΓΓΕΓΡΑΜΜΕΝΕΣ ΣΤΟ ΣΧΕΤΙΚΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΟΥ ΥΠΟ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ;			ΝΑΙ ΘΧΙ
6.1	ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΗ Η ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΜΕ ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ ΜΕΤΑΞΥ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΤΟΥ ΥΠΟ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ;			ΝΑΙ ΘΧΙ
6.2	ΑΠΑΙΤΕΙΤΑΙ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΣ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ;			ΝΑΙ ΘΧΙ
6.3	ΘΑ ΑΠΑΙΤΗΘΕΙ ΕΓΓΡΑΦΗ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ ΣΕ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΟΥΣ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥΣ;			ΝΑΙ ΘΧΙ
ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ: Τα τέλη βαρύνουν το κράτος μέλος από το οποίο προέρχεται η ονομασία προέλευσης ή η γεωγραφική ένδειξη. Ωστόσο, η Ένωση μπορεί να προβεί σε ειδική συνεισφορά σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 2 σημείο (v) της Πράξης της Γενεύης στο πλαίσιο των μέσων που διατίθενται για τον σκοπό αυτό στον ετήσιο προϋπολογισμό της Ένωσης. Το 2018, ποσό ύψους 1 εκατ. EUR έχει εγγραφεί στη				

γραμμή 05 06 01 του προϋπολογισμού για τον σκοπό αυτό.